

Dr. Peter David Beter — Audio list č. 13

ÚPLNÝ SLOVENSKÝ PREKLAD

Redakčná poznámka

Tento text je verným prekladom historickej nahrávky. Zachováva autorov hlas, dobovú terminológiu, predpovede a tvrdenia. Mnohé závažné obvinenia, konšpiračné výklady, vojenské predpovede a zovšeobecnenia o skupinách ľudí sú tvrdeniami autora a nie sú týmto prekladom prezentované ako overené fakty.

Úvod

Dobry deň všetkým, tu je Dr. Beter. Dnes je 26. júna 1976 a toto je môj mesačný AUDIO LIST® č. 13.

Už o niekoľko dní, 4. júla 1976, si Spojené štáty americké pripomenú svoje 200. narodeniny — naše DVOJSTÉ VÝROČIE. Je to osobitný míľnik v našich dejinách, ktorý príde iba raz a potom navždy odíde.

Mal by to byť čas vďačného zamyslenia nad našou minulosťou, radostného ocenenia našej prítomnosti a dychtivého očakávania našej budúcnosti. Také by to malo byť, no zámerne nám to kazí hrstka veľmi mocných ľudí, ktorí chcú toto všetko vám i mne vziať. Namiesto pokojnej oslavy slobody, ktorú nám pred dvoma storočiami vybojovala americká revolúcia, sme vrhaní do takzvanej „druhej americkej revolúcie“, ktorá má túto slobodu ukončiť.

Ako vyhlásil Patrick Henry vo svojom prejave „Sloboda alebo smrť“ v marci 1775:

„Páni hovoria: mier, mier; ale nijaký mier nie je. Vojna sa už vlastne začala! Najbližší víchor, ktorý sa priženie zo severu, prinesie našim ušiam rinčanie zbraní!...“

Vojna za zrušenie našej nezávislosti a zničenie nášho spôsobu života dnes podľa autora zúri všade okolo nás — hospodársky, politicky i vojensky. Je preto na nás, americkom ľude, aby sme opätovne potvrdili našu drahocennú DEKLARÁCIU NEZÁVISLOSTI, ktorej podpísanie oslavujeme 4. júla, a uplatnili ju proti tým, ktorí sa nás usilujú zotročiť — proti štyrom bratom Rockefellerovcom a ich klientskym nasledovníkom.

Na konci mesačného AUDIO LISTU č. 12 som minulý mesiac vyzval tých, ktorí v mene štyroch bratov Rockefellerovcov uplatňujú veľkú moc, aby vyhlásili svoju vlastnú nezávislosť a okamžite začali pracovať pre dobro namiesto zla.

Najvyššiu vrstvu obrovskej pyramídy moci pod kontrolou Rockefellerovcov tvorí podľa autora najužší kruh správcov nadácií. Moji spolupracovníci a ja vieme, kto sú. Je ich približne sto — správcovia iba tucta nadácií — a finančnú a priemyselnú základňu Ameriky ovládajú nielen prostredníctvom samotných nadácií, ale aj cez vzájomne prepojené správne rady bánk, nadnárodných korporácií, poisťovní, vzdelávacích inštitúcií a právnických firiem; všetko v prospech ich rockefellerovských šéfov, NIE vo váš prospech!

Títo správcovia z vnútorného kruhu — a oni vedia, kto sú — podľa môjho obvinenia porušili svoje fiduciárne povinnosti, pretože nadácie sú podporované verejnosťou a sú takmer úplne oslobodené od daní Spojených štátov. Obviňujem ich z podvracania škôl, cirkví, vlády a samotnej slobody, ktorú zamýšľali naši otcovia zakladatelia. Ich deň prichádza, budú odhalení a urobia dobre, ak ich nájdeme usilovne odstraňovať zlo, ktoré uviedli do pohybu; inak im čoraz informovanejšia a prebudenejšia Amerika môže — a podľa môjho presvedčenia aj bude môcť — odňať ich moc, rovnako ako ich pánom,

štyrom bratom Rockefellerovcom, a zveriť ju vernejším správcom.

Minulý mesiac som vysvetlil najdôležitejší kľúč k udržaniu a rozširovaniu moci — zámerné ničenie. Dnes chcem poukázať na to, ako sa pri takomto zámernom ničení, ktorým sa moc rozširuje, vždy uplatňuje SPRISAHANIE — oni tomu hovoria záväzok.

Moje dnešné tri témy sú:

Téma č. 1 — SPRISAHANIE ZA HOSPODÁRSKE ZNIČENIE

Téma č. 2 — SPRISAHANIE ZA POLITICKÉ ZNIČENIE

Téma č. 3 — SPRISAHANIE S CIELOM NIČIŤ ĽUDSKÉ ŽIVOTY

Téma č. 1 — Sprisahanie za hospodárske zničenie

Predstavte si, že by vás na parkovisku prepadla dvojica násilníkov, ukradla vám úplne nové auto za 5 000 dolárov, neidentifikovateľné súčiastky predala na vrakovisku za 50 dolárov a zvyšok zhodila z útesu. Násilníci by boli o 50 dolárov bohatší za cenu toho, že vy by ste prišli o stonásobok tejto sumy, a hodnota vložená do zničeného auta by bola natrvalo a nenávratne stratená. Keby sa vám to stalo, boli by ste obeťou hospodárskeho ničenia, ktoré prospieva iba ničiteľom a škodí všetkým ostatným.

Väčšina zlodejov by, samozrejme, vedela, že vás nemá takto priamo konfrontovať zoči-voči. Namiesto toho by si spoločne vypracovali plán, ako s vaším autom zmiznúť bez toho, aby ste vedeli, kto to urobil, a zosúlادili by svoje kroky tak, aby ich nechytli.

Právny termín pre takéto plánovanie nezákonného činu dvoma alebo viacerými osobami je „sprisahanie“ a v tomto prípade by išlo o sprisahanie s cieľom hospodárskeho ničenia.

Keby sa zlodejský gang trvalo živil krádežami áut, predajom ich súčiastok a zošrotovaním zvyškov, nepochybne by sa postaral o zachovanie presvedčivého obrazu legitímnych podnikateľov, aby nikto nič netušil. Keby ich nechytli, členovia gangu by mohli čoraz viac bohatnúť a pritom pôsobiť ako pilieri spoločnosti. Ich zákulisná dravá činnosť by však vážne vyčerpávala hospodárstvo obce, čo by sa po istom čase mohlo ešte zhoršiť tým, že obyvatelia by si už nedokázali kúpiť poistenie proti krádeži auta. Nič netušiaci obyvatelia by sa napokon mohli obrátiť na malú skupinu občanov, ktorí sa zdajú byť najmúdrejší, pretože sa stali najbohatšími — na dobre maskovaných zlodejov — a požiadať ich o radu, ako vyriešiť prehlbujúce sa problémy obce. A ak by zloději vopred predvídali príležitosť ukradnúť všetko naraz, pokojne by mohli mať pripravenú novú mestskú chartu, ktorá by ich postavila na čelo všetkého.

Práve o toto podľa autora v hospodárskej oblasti v zásade ide štyrom bratom Rockefellerovcom a ich blízkym spolupracovníkom — o hospodárske ničenie vo vlastný prospech, no v obrovskom a zložitom meradle. Hospodárske stránky tohto procesu som opísal pred troma rokmi vo svojej knihe „SPRISAHANIE PROTI DOLÁRU“; namiesto novej mestskej charty však Rockefellerovci majú pripravenú svoju tajnú „ÚSTAVU NOVÝCH ŠTÁTOV AMERICKÝCH“, aby nás všetkých zotročili!

Rockefellerovské sprisahanie za hospodárske zničenie je podľa autora všade okolo nás a pokročilo už ďaleko. Zamyslite sa napríklad nad situáciou zlata. Už som uviedol a teraz opakujem, že David Rockefeller plánuje, aby zlato prekročilo cenu 2 000 dolárov za uncu, a že David so svojimi bratmi vyvoláva hospodársky chaos. No približne od prvej aukcie zlata amerického ministerstva financií 6. januára 1975 cena zlata odporuje všetkým prirodzeným trhovým vplyvom a pomaly klesá bez ohľadu na všetko ostatné, čo sa deje. Situácia začala byť taká znepokojujúca, že najmenej jeden informačný

bulletin špecializovaný na túto oblasť pozastavil vydávanie a aj ďalší analytici vyjadrujú zmätok.

Otázka znie: Čo sa deje s cenami zlata? Odpoveď má dve časti — Fort Knox a Južnú Afriku. Pred rokom bolo podľa mojich vysvetlení na skorších páskach významným vplyvom umelo stláčajúcim cenu zlata zakrývanie škandálu so zlatom vo Fort Knoxe. Teraz je však hlavným faktorom ceny zlata hospodárska vojna proti Južnej Afrike.

Autor tvrdí, že bratia Rockefellerovci a ich spojenci Rothschildovci vytvorili sprisahanie, aby zradili svojich partnerov v Južnej Afrike, napríklad Guggenheimovcov a ďalších. Spoločným postupom na londýnskom trhu so zlatom má tím Rockefellerovcov a Rothschildovcov manipulovať ceny zlata smerom nadol, aby znížil príjmy Južnej Afriky z predaja zlata — príjmy potrebné na odpor proti údajne už značne pokročilému rockefellerovsko-sovietskemu ovládnutiu južnej Afriky.

Táto taktika proti Južnej Afrike a celej južnej Afrike má vedľajšie účinky aj inde, napríklad pozastavenie niektorých operácií ťažby zlata doma aj v zahraničí, pretože súčasná nízka cena zlata nepokrýva náklady na ťažbu.

Začiatkom tohto mesiaca, 2. júna 1976, uskutočnil Medzinárodný menový fond svoju prvú aukciu zlata v rámci údajnej štvorročnej série predajov. Keď MMF oznámil začiatok aukčnej série, ministerstvo financií Spojených štátov oznámilo, že počas tých štyroch rokov nebudú prebiehať konkurenčné predaje amerického zlata — podľa autora šikovný ťah, keďže Spojeným štátom vraj nezostalo na predaj žiadne zlato okrem malého zvyšku z dvoch aukcií ministerstva financií v roku 1975, pri ktorých sa malo použiť nezákonne získané zlato z Fondu na stabilizáciu výmenného kurzu. Tento nepatrný zvyšok amerického zlata mal predstavovať asi 780 000 uncí a zvláštnou zhodou okolností sa pod hlavičkou MMF vo Washingtone 2. júna predalo presne takéto množstvo. Bolo to naozaj zlato MMF? Alebo to bol v skutočnosti úplne posledný zvyšok amerického zlata, ktorého sa zbavili ďalším nezákonným manévrom?

Mnohí sa pýtali na dôvod Medzinárodnej hospodárskej konferencie, ktorá sa tento víkend na podnet Spojených štátov koná v Portoriku. Môžem vám však prezradiť, tvrdí autor, že jednou z hlavných tajných tém konferencie je otázka, či pokračovať v ďalších aukciách zlata MMF napriek tomu, že fond oznámil všeobecný časový plán budúcich aukcií. Ak by sa prísun zlata MMF zastavil a súčasné nepokoje v južnej Afrike by dokázali zatvoriť tamojšie zlaté bane, konečne by bola pripravená pôda pre prudký rast cien zlata. Potom by už išlo len o výber správnej politickej chvíle a tím Rockefellerovcov a Rothschildovcov by zložil pokrievku z tlakového hrnca zlata. Zlato by stúpalo čoraz vyššie; papierové meny ako americký dolár, britská libra a ďalšie by boli uvrhnuté do plameňov inflácie; akciový trh by sa zrútil a všeobecné hospodárske ničenie, ktoré bratia Rockefellerovci podľa autora hľadajú vo vlastný prospech, by vstúpilo do záverečnej katastrofickej fázy.

Hospodárstvo Spojených štátov bolo podľa autora zbavené svojej bežnej odolnosti a stojí na pokraji nestability. Banky naďalej tu a tam krachujú a len pred niekoľkými dňami dostala viac než tretina sporiteľní a úverových družstiev v Mississippi zákaz výberov, aby sa zastavil rozširujúci nápor vkladateľov hraničiaci s panikou. Viac než 120 000 účtov a takmer pol miliardy dolárov v peniazoch vkladateľov je teraz zablokovaných a nedostupných. Od bankových prázdnin, ktoré v roku 1933 vyhlásil prezident Franklin D. Roosevelt, sa v celej krajine veľa zmenilo. Konkrétny spúšťač situácie v Mississippi bol miestny, no základné podmienky, ktoré jej umožnili šíriť sa, dnes existujú v celých Spojených štátoch. Podľa autora ich vytvorili chybné a zlé bankové praktiky podporované Davidom Rockefellerom, ktorý o sebe stále uvažuje ako o špiónovi OSS.

Bez milosti sú vraj podvádzaní aj ľudia odkázaní na systém sociálneho zabezpečenia. Teraz vyšlo najavo, že v súčasnosti predvídateľné záväzky sociálneho zabezpečenia preyšujú celkový odhadovaný

príjem fondu, určený na ich krytie, najmenej o štyri miliardy dolárov — čo je o polovicu viac než odhad pred jedným rokom. Skutočná situácia má byť ešte horšia. Zrýchľujúca sa inflácia, ktorá sa už sama živí, buď systém zničí, alebo vytvorí neznesiteľné bremeno pre súčasných pracujúcich.

A ako som podrobne vysvetlil v mesačnom AUDIO LISTE č. 9 vo februári 1976, pokračuje aj údajné sprisahanie za zničenie našej poštovej služby so všetkými hospodárskymi a ďalšími ničivými účinkami. Nedávne skúšobné návrhy na ukončenie sobotného doručovania pošty sú iba bleďým tieňom toho, čo má prísť. Dôrazne vyzývam každého, kto môže, aby si už teraz zriadil poštovú priehradku. Prichádza deň, keď to možno bude jediná poštová služba, ktorá nám pod ničivou kontrolou bratov Rockefellerovcov a ich korporátnosocialistických partnerov zostane!

Téma č. 2 — Sprisahanie za politické zničenie

Sprisahanie za politické zničenie je podľa autora všadeprítomnou súčasťou rockefellerovského programu revolučných zmien, po ktorých túžia. V tejto oblasti najväčších intríg a klamu sa môže stať čokoľvek neočakávané.

Sexuálne škandály na Capitol Hill, ktoré pred niekoľkými týždňami vypukli počnúc kongresmanom Wayneom Haysom, sú podľa autora súčasťou sprisahania za politické zničenie v Spojených štátoch. Bol to Hays, kto mal v roku 1954 v mene bratov Rockefellerovcov zastaviť vyšetrovanie nezdanených nadácií Reeceovým výborom — čestné vyšetrovanie, ktoré by, keby mohlo pokračovať, možno zabránilo národnej katastrofe, ktorá nám dnes hrozí. Ironicky to bol aj Hays, kto pred deviatimi rokmi bojoval proti vytvoreniu etického výboru Snemovne reprezentantov, ktorý ho teraz vyšetroje, hoci sám z etických dôvodov spustil pád kongresmana Adama Clayтона Powella. Teraz prišiel rad na Haysa a jeho politické zničenie sa má využiť na pokrok rockefellerovského politického programu. Po vypuknutí Haysového škandálu sa rýchlo objavili podobné obvinenia aj proti ďalším členom Kongresu a celé to začína pripomínať americkú reprízu Profumovej aféry, ktorá pred niekoľkými rokmi otriasla britským parlamentom.

Zničenie niektorých politických kariér práve v tejto chvíli má podľa autora dva ciele. Prvý sa týka prezidentskej kampane, zatiaľ čo druhý, dlhodobejší, súvisí s konečným osudom samotného Kongresu.

Prvý veľký účinok má prísť na Národnom zjazde Demokratickej strany. Sexuálne škandály sa zatiaľ zdanlivo týkajú predovšetkým demokratov a podľa autora to nie je náhoda — nie preto, že by republikáni v Kongrese boli čo i len o málo mravnejší, ale preto, že ide o politický ťah namierený proti Demokratickej strane. Vystrašení demokrati sa už ponáhľajú zavádzať takzvané reformy kongresových výsad, aby si podopreli svoj obraz.

Ďalším krokom má byť znehodnotenie Jimmyho Cartera, ktorý je v tejto chvíli vyhlasovaný za istého nominanta. To sa má stať napriek tomu, že Jimmy Carter je podľa autora bábkou Davida Rockefellera a je ňou už vyše troch rokov.

Carter bol spočiatku vybraný ako nástroj na odstránenie prezidentskej hrozby Georgea Wallacea a to sa, samozrejme, podarilo. Potom rockefellerovské veľké médiá urobili z Cartera parný valec, ktorý preválcoval aj všetkých ostatných demokratických uchádzačov s výnimkou rockefellerovského spojenca Huberta Humphreyho, ktorý vie, o čo ide, a nezúčastnil sa na primárkach; kalifornského guvernéra Browna, ktorý má tiež Rockefellerovu podporu; a senátora Henryho Jacksona, ktorého musel sám Nelson Rockefeller vyradiť obvinením, že Jacksonov štáb ukrýva komunistických sympatizantov, napríklad Rockefellerovu dlhoročnú blízku spolupracovníčku Dr. Dorothy Fosdickovú.

Práve teraz z Cartera ešte stále vyťažujú maximum tým, že mu poskytujú obrovskú publicitu, keď prednáša zahraničnopolitické prejavy napísané profesorom Brzezinským, ktorý v mene Davida Rockefellera riadi vplyvnú Trilaterálnu komisiu. Carter sa používa najmä na to, aby do prezidentskej kampane vniesol výslovnú tému morálneho vedenia. Má sa však dostať do problémov. Veľké médiá pod kontrolou Rockefellerovcov ho vytvorili a ony ho aj zničia.

Budú napríklad hovoriť, že nemá skutočnú schopnosť prežiť kampaň; že je nikto, kto sa príliš rýchlo vynoril odnikiaľ; že mu chýba humor, berie sa priveľmi vážne, je prehnane sebaistý na spôsob Deweyho, ťažko nadväzuje osobný kontakt, nedokáže robiť kompromisy, vyvoláva všeobecné pochybnosti, nevie zvládať stresové situácie a necháva sa vystaviť útokom pre osobné názory, ktoré mu vyklznu z úst. Sotva ide o vlastnosti vodcu. Je preto kapitánom politického Titanicu niekoľko minút predtým, než klesne ku dnu spolu so všetkými, ktorí sa držia jeho kabáta.

Podľa rockefellerovského scenára má byť do začiatku demokratického zjazdu budúci mesiac Carterova údajne neporaziteľná zostava delegátov rozkolísaná a zraniteľná a morálne vedenie má byť vďaka sexuálnym škandálom naliehavou otázkou. Pat pri prvom hlasovaní pripraví pôdu pre elektrizujúce prekvapenie, v ktorom bude mať morálne vedenie kľúčovú úlohu. Zablokovaný zjazd sa má napokon obrátiť na H. H. — nie Huberta Humphreyho, ale bývalého senátora Harolda Hughesa z Iowy.

Hughes získal pred niekoľkými rokmi veľkú publicitu v médiách kontrolovaných Rockefellerovcami, keď opustil Senát, údajne aby sa venoval náboženskej činnosti. Jeho dôveryhodnosť ako morálneho vodcu bude neprekonateľná. No pred pätnástimi mesiacmi som vo svojej druhej hovoriacej páske AUDIO BOOK „ŠKANDÁL SO ZLATOM VO FORT KNOXE A ČO PRE VÁS ZNAMENÁ“ odhalil tento plán, ktorý vymyslel Nelson Rockefeller, aby bol Hughes nominovaný ako čierny kôň. Na páske som ho i spôsob jeho použitia opísal, ale nomenoval som ho, dúfajúc, že sa prebudí a odmietne na pláne spolupracovať. V tejto chvíli je však podľa autora stále všetko pripravené na takúto Hughesovu nomináciu.

Hughes bol 1. decembra 1975 dokonca dosadený za predsedu „Komisie pre fungovanie Senátu“, jednoročnej operácie vytvorenej bratmi Rockefellerovcami ako nástroj pre Hughesa. Táto verejnosti takmer neznáma komisia robí Hughesa veľmi viditeľným na Capitol Hill, ale prakticky neviditeľným pre zvyšok krajiny — až kým nedostane pokyn vstúpiť do svetla reflektorov.

Pri odhaľovaní tohto plánu vám musím pripomenúť, že hoci je už dávno pripravený a v tejto chvíli je stále na správnom kurze, ešte sa môže zmeniť. Bratia Rockefellerovci, ako som vysvetľoval pred niekoľkými mesiacmi, naďalej žonglujú s množstvom faktorov vo svojom zúfalom pláne dobehnúť zameškané a vždy majú záložné plány pre nepredvídané okolnosti. Dôležité je vedieť, že ak sa Hughesov plán uskutoční a dôjde k zdanlivo ohromujúcemu prekvapeniu, nemali by ste sa nechať oklamať. Pamätajte na slová starého „politického zvieraťa“ F. D. R.:

„V politike sa nikdy nič nedeje náhodou. Ak sa to stane, môžete sa stavať, že to tak bolo naplánované.“

Druhým, dlhodobejším cieľom kongresových sexuálnych škandálov má byť začiatok konečného pádu Kongresu ako inštitúcie, ktorý pripraví cestu Nelsonovi Rockefellerovi, aby ho ako náš prezident a diktátor zrušil podľa svojej „ÚSTAVY NOVÝCH ŠTÁTOV AMERICKÝCH“. Spád týmto smerom má čoskoro zrýchliť vďaka prekvapujúcej ozvene škandálu Watergate — procesu s lobistom Gulf Oil Claudom C. Wildom ml. pre nezákonné príspevky na kampaň.

Pred dvoma rokmi v tomto čase dospel škandál Watergate do štádia konania o ústavnej žalobe, ktoré malo politicky zničiť nášho posledného zvoleného prezidenta Richarda M. Nixona. Splnilo to účel dosadiť Nelsona Rockefellera do úradu viceprezidenta prostredníctvom jeho 25. dodatku ÚSTAVY

SPOJENÝCH ŠTÁTOV. Teraz však majú byť po svedectvách, že aj oni boli vinní z nezákonného získavania peňazí, za ktoré odsúdili Nixona, zničení niektorí z tých istých zákonodarcov, ktorí sa vyhrievali na sláve Nixonovho pádu. Proces s lobistom Gulf, ktorý prepukne medzi dvoma celoštátnymi zjazdmi, má mať ničivé politické účinky na obe strany i obe komory Kongresu.

Ten istý proces má po nominácii dvojice Ford-Rockefeller na republikánskom zjazde zatiahnuť do škandálu aj prezidenta Forda. Je to jedna z pripravených možností, pomocou ktorých sa Nelson Rockefeller podľa autora plánuje približne 19. septembra 1976 stať úradujúcim prezidentom po tom, čo bude Ford podľa oddielu 4 Rockefellerovho 25. dodatku vyhlásený za „neschopného vykonávať právomoci a povinnosti prezidentského úradu“. Keď sa Rockefeller dostane do postavenia úradujúceho prezidenta, má postupovať tak rýchlo, ako okolnosti dovoľia, pri demontáži toho, čo zostalo z našej slobodnej republiky. Za cenu zničenia všetkého, čo je nám ostatným na našej krajine drahé, dúfa Nelson Aldrich Rockefeller podľa autora v uskutočnenie svojho celoživotného sna: podľa tajnej novej ústavy začať deväťročné funkčné obdobie nášho diktátora-prezidenta. A, priateľ môj, zastaviť ho môžeme iba vy a ja!

Téma č. 3 — Sprisahanie s cieľom ničiť ľudské životy

Predstava, že by nejaká skupina ľudí mohla byť dosť mocná a zároveň bezohľadná na to, aby sa v záujme vlastných cieľov vedome sprisahala na ničení ľudských životov prostredníctvom vojny, sa prijíma veľmi ťažko. Pre väčšinu z nás je ľudský život posvätný a vzácny — nielen náš vlastný, ale aj životy druhých. Pre tých, ktorých pohltila nenásytná túžba po moci, je však najdôležitejšia KONTROLA — kontrola ľudí a ich životov. Ak to znamená, že niektorých ľudí treba zničiť, aby sa tí zostávajúci dali ľahšie ovládať, ľudia túžiaci po moci to považujú za prijateľnú cenu.

Napríklad komunistický režim, ktorý dnes vládne pevninskej Číne, sa dostal k moci za cenu odhadovaných 64 miliónov životov. Pred troma rokmi, keď bol podľa autora ešte nažive rockefellerovský agent Čou En-laj, však David Rockefeller povedal, citujem:

„Nech bola cena čínskej revolúcie akákoľvek, očividne sa jej podarilo vytvoriť efektívnejšiu a oddanejšiu správu.“

A ďalej dodal, citujem:

„Sociálny experiment v Číne pod vedením predsedu Maa patrí medzi najdôležitejšie a najúspešnejšie v dejinách ľudstva.“

Odvtedy však Čou En-laj zomrel a Čína sa podľa autora prakticky vymanila spod rockefellerovskej kontroly. Podľa rockefellerovskej definície ju to vyradilo z kategórie úspechu, a preto musí byť Čína vojnou prinútená vrátiť sa do radu.

Aj Japonsko sa údajne napína proti putám rockefellerovskej kontroly, a preto ho rockefellerovsko-sovietske spojenectvo tlačí do obežnej dráhy červenej Číny, aby mohli byť oba národy jediným úderom rozdrvené a prinútené k poslušnosti. Ako som vysvetľoval v mesačnom AUDIO LISTE č. 6 z novembra 1975, vojna, ktorá sa teraz rozvíja na Blízkom východe, má pripraviť pôdu pre omnoho väčšiu vojnu v Ázii a tá má byť predohrou k PRVEJ JADROVEJ VOJNE vedenej najmä na americkej pôde!

Na to, aby sme videli, že „kontrola“ je pre bratov Rockefellerovcov dôležitejšia než ľudský život, vraj stačí porovnať našu zahraničnú politiku voči Kanade a Sovietskemu zväzu. Kanada, náš priateľský sused, ktorý nijako neohrozuje naše životy, sa previnila túžbou byť nezávislá od rockefellerovskej kontroly — čo je v očiach bratov Rockefellerovcov neodpustiteľný hriech. Rockefellerovci preto podľa

autora vyhlásili Kanade hospodársku a politickú vojnu, sprevádzanú vysvetleniami, aké začiatkom tohto mesiaca poskytol v rozhovore veľvyslanec Spojených štátov v Kanade. Povedal, citujem:

„Kanada jednoducho nemôže jednostranne obmedziť svoje vzťahy so Spojenými štátmi a očakávať, že z našej strany nepríde reakcia.“

Kanada tak teraz rieši horúcu otázku sporu riadiacich letovej prevádzky.

Keby kanadská vláda vyšetrila skutočný dôvod, prečo quebecký premiér pán Bourassa pred približne 19 mesiacmi presadil v quebeckom zákonodarnom zbore svoj krajný zákon č. 22, ktorý z francúzštiny urobil úradný pracovný jazyk provincie Quebec, vyšetrovatelia by podľa autora mohli zistiť, že konečným cieľom tejto dvojazyčnej otázky je obnoviť rockefellerovskú kontrolu nad všetkými kanadskými záležitosťami dosadením ich človeka Johna Turnera, bývalého kanadského ministra financií, do úradu premiéra.

Naproti tomu Sovietsky zväz dnes predstavuje vážnu hrozbu pre milióny amerických životov. Bratia Rockefellerovci si však stále myslia, že svojich sovietskych spojencov ovládajú, a preto Rusku naďalej pomáhajú finančne, technicky i vojensky. Ako jediný nedávny a mimoriadne závažný príklad toho, ako podľa autora bratia Rockefellerovci vybavujú Rusko na úlohu nášho masového kata, vás odkazujem na hlavný článok vo vydaní Daily News Digest zo 7. júna 1976, P. O. Box 27496, Phoenix, Arizona 85061. Tento článok, údajne potlačený veľkými rockefellerovskými médiami v Spojených štátoch, podrobne opisuje, ako Sovietsi počas uplynulého roka dostali na podnose osem- až desaťročný technologický náskok v raketovej technike, čo má pre nás katastrofálne dôsledky.

Takýto vývoj však iba završuje proces, ktorý veľmi dlho prebiehal mimo dohľadu verejnosti. Keď som napríklad v päťdesiatych rokoch pôsobil ako súkromný advokát vo Washingtone, raz som mal prípad oceánografického fyzika, ktorého niektorí admiráli vytlačali z jeho pracovného miesta pri námorníctve na základe falošného tvrdenia, že sa v roku 1933 počas štúdia stýkal s komunistami. Skutočným dôvodom obvinení bolo, že admiráli sa ho jednoducho chceli zbaviť. Svoje rozpočtové prostriedky totiž chceli míňať na lode všetkých druhov, zatiaľ čo môj klient dôrazne presadzoval vysokú prioritu aj pre výskum získavania vodíkovej energie z morí — oblasť, v ktorej bol Sovietsky zväz o pätnásť rokov pred nami.

Vďaka právnej práci spojenej s federálnym väzenským systémom som poznal senátora Williama Langeru, predsedu vplyvného senátneho justičného výboru. Povedal som mu o ťažkostiach môjho klienta, fyzika námorníctva, a on navrhol, aby som klienta poslal za ministrom zahraničných vecí Johnom Fosterom Dullesom. Povedal, že vládu v skutočnosti riadi Dulles, nie prezident Eisenhower, a ak chcem svojmu klientovi vrátiť miesto pri námorníctve, Dulles je tým pravým človekom. Povedal som: „Dobre,“ a senátor Langer vybavil môjmu klientovi stretnutie s Dullesom. Ani môj klient, ani ja sme neboli pripravení na to, čo nasledovalo.

John Foster Dulles bol bývalým šéfom Rockefellerovej nadácie, no ešte som nepoznal skutočný význam tejto skutočnosti ani som vtedy nevedel, že prezident Eisenhower bol podľa autorovho výkladu iba nastrčenou figúrkou — ďalším v rade rockefellerovských bábkových prezidentov.

Eisenhowerovu nomináciu v roku 1952 mal zariadiť Winthrop Aldrich, strýko Nelsona Rockefellera a jeho bratov, doslova rozdávaním košov hotovosti delegátom republikánskeho zjazdu vo svojom apartmáne v hoteli Blackstone. A už vôbec som vtedy nemal ani najmenšie tušenie, čo bratia Rockefellerovci v skutočnosti zamýšľajú.

Senátor Langer mi poradil, aby som klienta na stretnutie s Dullesom nesprevádzal. Vysvetlil mi, že Dulles bol z akéhosi dôvodu veľmi opatrný, keď mal byť pri súkromných rozhovoroch prítomný advokát

s klientom. Môj klient teda odišiel za Dullesom sám. O chvíľu sa objavil v mojej kancelárii bledý ako stena a vyzeral, akoby videl ducha. Keď som sa ho spýtal, čo sa stalo, povedal, že išiel a vyrozprával svoj príbeh ministrovi zahraničných vecí Dullesovi, ktorý mu odpovedal, citujem:

„Keď hovoria, že ste sa stýkali s komunistami, či už je to pravda, alebo nie, prečo nejdete do Ruska? Potrebujú ľudí, ako ste vy.“

Môj klient sotva veril vlastným ušiam. Tu bol náš vlastný minister zahraničných vecí, médiami vyhlasovaný za neochvejného odporcu Sovietov a komunizmu, a hovoril môjmu klientovi, aby odišiel do komunistickej krajiny a pomáhal jej. Keď sa spamätal zo šoku, vypočul si od Dullesa túto radu, citujem:

„Chodte na sovietske veľvyslanectvo na 16. ulici tu vo Washingtone a prijímú vás.“

Môj klient mu poďakoval za čas a odišiel mi to ihneď oznámiť. Aj ja som bol zhrozený tým, čo sa u Dullesa odohralo. Po ďalšej debate klient povedal, že sa o tom musí porozprávať s manželkou a potom sa ozve.

O dva dni sa rozhodol navštíviť sovietske veľvyslanectvo a, čuduj sa svete, čakali ho. Povedali mu, že v Sovietskom zväze sa oňho dobre postarajú. Dostane automobil, pekný byt a ďalšie osobitné výsady a spolu s manželkou a malými deťmi ho do Moskvy dopraví prvou triedou. Klient mi povedal, že túto ponuku si sotva môže dovoliť odmietnuť, keďže ho tu v Spojených štátoch veľká lož o stýkaní sa s komunistami počas vysokoškolských rokov odrezala od peňazí i práce. A tak dva týždne po svojom prekvapujúcom súkromnom rozhovore s ministrom zahraničných vecí Johnom Fosterom Dullesom odletel s rodinou do Sovietskeho zväzu, kde dnes robí výskum vodíkovej energie v oceánografických laboratóriách sovietskej vlády.

Niet divu, že náš súčasný minister zahraničných vecí Henry Kissinger, dnešný John Foster Dulles, v súkromí hovorí, že čas Ameriky sa skončil a budúcnosť patrí Sovietom. Podľa autora robí Kissinger, rovnako ako jeho predchodcovia a jeho páni bratia Rockefellerovci, všetko, čo je v jeho moci, aby sa táto pochemúrna predpoveď naplnila.

Príbeh neustále sa rozširujúcej spoločnej rockefellerovsko-sovietskej nadvlády nad jedným národom za druhým je podľa autora príbehom NIČENIA — ničenia hospodárstiev, politických inštitúcií, slobody a individuálnej voľby a v každom prípade aj ľudského života — všetko v tajnosti, aby ste sa o tom nedozvedeli.

Rockefellerovci a ich sovietski partneri sú podľa autora práve teraz v procese ničenia južnej Afriky, tak ako zničili iné časti Afriky, aby nad ňou a nad jej nesmiernym prírodným bohatstvom získali kontrolu. Podľa časového plánu Rockefellerovcov a CIA, ktorý som prvýkrát odhalil vo februári 1974, zostáva Juhoafrickej únii menej než rok do úplného zničenia.

Problémy Afriky sa vraj skutočne začali, keď John D. Rockefeller III. v roku 1948 ako správca Rockefellerovej nadácie podnikol dvojmesačnú cestu po kontinente — navonok zo záujmu o zdravie a blahobyt domorodcov, no v skutočnosti údajne preto, aby preskúmal obchodný a priemyselný potenciál, ako to kedysi urobil v Japonsku. Keď sa z Afriky vrátil, obrovské prírodné zdroje ho vraj nadchli natoľko, že sa v rozhovore pre New York Times sotva dokázal držať témy svojho deklarovaného záujmu — domorodcov. Do niekoľkých rokov sa v Afrike začala vlna černošských nepokojov, smrti a ničenia, ktorá sa ešte neskončila. Autor ju pripisuje spoločnému pôsobeniu nadácií kontrolovaných Rockefellerovcami, Medzinárodnej odborovej organizácie AFL-CIO, CIA a sovietskej KGB v zahraničí.

Autor tu vyslovuje dobové rasové zovšeobecnenie, že čierni Afričania ešte nie sú schopní sami viesť podnikanie, obchod a priemysel a že to sami vedia; tvrdí, že to pozná z vlastnej päťročnej skúsenosti v

Afrike. Preto, hoci nové černošské vlády po prevzatí moci vždy znárodnia základné odvetvia ako gesto na zachovanie tváre, potom vraj musia okamžite udeliť manažérske zmluvy bielym korporátnym socialistom. Tí tak získavajú príjem vo forme poplatkov vyšší, než keby priamo vlastnili aktíva. Navyše podľa autora vedú korporátnosocialistickí manažéri dvojité účtovníctvo, aby platili nízke dane a licenčné poplatky, zatiaľ čo využívajú lacnú miestnu pracovnú silu na produkciu obrovského množstva lacných surovín pre rockefellerovské nadnárodné korporácie v priemyselných krajinách.

Celý systém je podľa autora pre korporátnych socialistov nesmierne výnosný, a preto sa podnecujú ničivé revolúcie a masakry, aby vzniklo takéto usporiadanie. To je vraj skutočný cieľ rockefellerovského agenta Henryho Kissingera v dnešnej južnej Afrike: rozdáva milióny dolárov amerických daňových poplatníkov revolučným černochoom a pritom na verejnosti zbožne vyjadruje spokojnosť s pokrokom smerom k „vláde väčšiny“. V podobnom duchu vraj Josif Stalin hovorieval, že všetko v Sovietskom zväze patrí ľudu, no potom dodal, citujem: „My vám to iba spravujeme.“

Správcovia Carnegieho nadácie pre medzinárodný mier mali pravdu v jednej veci, o ktorej rozhodli v rokoch 1908 a 1909: vojna úplne premieňa život národa.

Zatvorte oči a skúste si na chvíľu predstaviť krásne, tiché dediny rozložené na svahoch kopcov a hôr, vo vzduchu vôňa cédrov a na horských vrcholoch po väčšinu roka snehové čiapky. Predstavte si miernych, láskavých a šťastných pracujúcich ľudí, prosperujúcich a spokojných vo svojej pokojnej krajine — ľudí s piesňou v srdci a láskou k blíznym, ľudí, ktorí sa modlia každý podľa vlastnej viery, ľudí tolerantných, žijúcich podľa zlatého pravidla a hovoriacich: „Každému, čo jeho je.“ Predstavte si krajinu so silným bankovým, obchodným a priemyselným základom, krajinu bez záujmu o konflikty a intrigy, ktorej vojenský aparát nepredstavuje oveľa viac než domobranu.

Hovoril by som o Švajčiarsku? Nie. Opisoval by som Libanon — Švajčiarsko Blízkeho východu — Libanon, ktorý som poznal a miloval, a Libanon, ktorý bol teraz zničený v nočnej more nezmyselného teroru, skazy a chaosu. To, čo sa stalo, by podľa autora nikdy nevzniklo spontánne; tí ľudia jednoducho takí nie sú. Malý Libanon sa však už svojou existenciou ocitol vo väčšom obraze — v údajnom zámernom spustení všeobecnej vojny na Blízkom východe, ktorá má vyvrcholiť PRVOU JADROVOU VOJNOU v Spojených štátoch. Tak ako CIA podľa autora destabilizuje Jamajku a spôsobuje smrť, ničenie a výnimočný stav, utrpenie Libanonu mala zámerne vyvolať CIA ovládaná Rockefellerovcami pod vedením svojej stanice v Aténach, s použitím agentov preniknutých do Libanonu z Líbye, ktorá má byť úplne ovládaná CIA.

V násilí v Libanone už zomrel takmer jeden človek zo sto a v krajine vraj niet nikoho, koho by sa tá strašná tragédia nedotkla. No akokoľvek hrozné sú smrteľné krčie Libanonu, bratia Rockefellerovci ich podľa autora zamýšľajú iba ako zápalku, ktorá zapáli lesný požiar PRVEJ JADROVEJ VOJNY. Libanon je pre nich len vhodným prostriedkom; konečnými cieľmi sme VY a JA.

Ak sa plánované stupňovanie vojny v údajnom rockefellerovsko-sovietskom sprisahaní nezastaví, konečnou fázou má byť jadrové zničenie južnej polovice Spojených štátov v PRVEJ JADROVEJ VOJNE. Ako som prvýkrát odhalil minulý mesiac v AUDIO LISTE č. 12, tajná dohoda medzi štyrmi bratmi Rockefellerovcami a ich sovietskymi spojencami mala vytvoriť supertajnú „jadrovú bezpečnú zónu“ — pás naprieč severom Spojených štátov a juhom Kanady medzi 40. a 50. rovnobežkou severnej zemepisnej šírky. Všetky štáty južne od tejto zóny, spolu s Aljaškou a Havajom, mali bratia Rockefellerovci podľa autora odsúdiť na najkrajnejšie zničenie ľudských životov — TERMOJADROVÚ VOJNU!

Pre bratov Rockefellerovcov vraj existuje niečo ako nadbytočná populácia a nadbytoční ľudia, ktorých nechcený počet sťažuje udržiavanie pevnej kontroly nad ľuďmi. Vojna, ktorú mali pre Ameriku

naplánovať, by tak podľa nich nebola ničím iným než veľmi rýchlou a účinnou formou kontroly populácie, ktorú všetci štyria — John, Nelson, David a Laurance — verejne podporujú všetkými možnými spôsobmi.

Priemyselné jadro a veľká časť obilnice Ameriky sa majú zachovať v jadrovej bezpečnej zóne, pretože po vojne budú potrebné jednak na ďalšiu podporu Sovietskeho zväzu — umelého štátu, ktorý sa podľa autora nevie uživiť — a jednak ako základňa reorganizovaného priemyslu v plánovaných „NOVÝCH ŠTÁTOCH AMERICKÝCH“ pod úplným totalitným korporátnym socializmom. Tieto zdroje chcú chrániť; chcú sa zbaviť najmä nadbytočných ľudských životov, aby posilnili kontrolu nad tými, ktorí zostanú.

Podľa autorom uvádzaných spravodajských zdrojov má Sovietsky zväz pri jadrovom útoku možnosť použiť takzvané „čisté“ vodíkové hlavice. Väčšinu vodíkových bômb spúšťajú atómové bomby a práve tento atómový spúšťač je zdrojom väčšiny rádioaktívneho spad. Sovieti však vraj s obrovskou pomocou zdokonalili technológiu, ktorá umožňuje spustiť vodíkovú hlavicu iným spôsobom. Výbuchom takej hlavice nad mestom namiesto priamo na zemi možno zničiť všetok život v zasiahnutej oblasti a pritom vytvoriť len veľmi málo rádioaktívneho spad, ktorý by klesal nadol. Taká vojna sa teda podľa autora môže použiť na zníženie počtu obyvateľov Spojených štátov na polovicu, zatiaľ čo obrovské prírodné zdroje Ameriky zostanú do značnej miery nedotknuté a pripravené na ďalšie vykorisťovanie.

Ak sa tieto ohavné a neludské plány uskutočnia, životy mnohých obyvateľov južnej polovice Spojených štátov majú byť obetované na oltári rockefellerovskej kontroly. Desiatky miliónov našich životov považujú za postrádateľné. Nemáme prípravy civilnej obrany, aké existujú v Sovietskom zväze. Pokiaľ však ide o životy samotných našich vládcov, je to iné. Bola vraj vybudovaná sieť 96 podzemných miest známa ako Federal Relocation Arc, ktorá má po príchode vojny ubytovať tisíce kľúčových federálnych predstaviteľov a udržať ich v bezpečí a pohodlí, nedotknutých jadrovým holokaustom všade navôkol.

A ako som odhalil minulý mesiac, štyria bratia Rockefellerovci a ich najbližší klientski nasledovníci si mali v tichosti pripraviť vlastné úkryty v jadrovej bezpečnej zóne, aby prichádzajúcu vojnu prečkali bez ujmy. Stredom jadrovej bezpečnej zóny je 45. rovnobežka a takmer presne na tejto zemepisnej šírke majú bratia Rockefellerovci pripravené opevnené úkryty na ostrovoch Mount Desert a Bartlett pri pobreží štátu Maine.

Bratia Rockefellerovci si vraj neuvedomujú, že ich sovietski spojenci ich už určili za cieľ selektívnej zrady v prichádzajúcej PRVEJ JADROVEJ VOJNE. Majú inštinkt pre sprisahania a najmä pre podrazy, ale nie sú jediní, kto túto hru dokáže hrať. Podľa spravodajských zdrojov, ktoré autor uvádza, obsahujú prípravy na ich zradu akúsi desivú poetickú spravodlivosť.

Dnes existuje veľký a rastúci čierny trh s plutóniom, ktoré je surovinou pre atómové bomby i pre neuveriteľne nebezpečnú budúcu generáciu jadrových elektrární na rysovacích doskách. Bratia Rockefellerovci, presvedčení, že plutóniové energetické hospodárstvo je vlnou budúcnosti, sú podľa autora vodcami rastúceho čierneho trhu s plutóniom, rovnako ako v ostatných častiach jadrovej oblasti. Je preto ironické, že sa teraz sami údajne ocitli v postavení, keď môžu byť plutóniom zničení. Najmenej jedna silná atómová bomba vyrobená z plutónia mala byť nastražená pri malej zátoke Seal Harbor v štáte Maine, strategicky umiestnená tak, aby zasiahla letné sídla Nelsona aj Davida Rockefellera na opačných stranách zátoky. O podobných opatreniach pri Davidových nových opevneniach na neďalekom Bartlettovom ostrove som zatiaľ nebol informovaný, no čas to môže zmeniť, pretože Sovieti podľa autora nechcú pri zrade bratov Rockefellerovcov ponechať nič na náhodu.

Bratia si napríklad môžu myslieť, že aj tak uniknú do svojej odľahlej pevnosti na vrchole hory vo Venezuele, dostupnej iba lietadlom. Súkromné rockefellerovské lietadlá sú pre taký únik držané v

nepretržitej pohotovosti. Aj tam ich však vraj čaká prekvapenie. Marxistický premiér susednej Guyany Forbes Burnham, ktorého mala pred desiatimi rokmi dostať k moci CIA Davida Rockefellera, už údajne Davida zrádza.

Väčšina zlata vyťaženého v Guyane — práve to pôvodne prilákalo Davidov záujem — sa vraj ukrýva v jaskyniach a Davidovi sa nehlási. Rockefellerovci sú tak tentoraz na prijímajúcom konci podvodu pomocou dvojitého účtovníctva. Jadrové rakety obkolesujúce obrovské letisko Temehri v Guyane teraz údajne obsahujú aj cieľ, ktorý bratia Rockefellerovci neplánovali. Nie sú namierené iba na Panamský prieplav, náš nový Pearl Harbor, ani iba na mestá v južnej polovici Spojených štátov v pripravenosti na plánovanú vojnu, ale aj na venezuelský úkryt Rockefellerovcov.

Sovieti, ktorí podľa autora ešte nikdy nespĺnili nijakú dohodu, sa v správnej chvíli chcú vymaniť z rockefellerovského zovretia. Po odstránení bratov Rockefellerovcov očakávajú, že sami prevezmú úplnú kontrolu a korporátnosocialistických manažérov, ktorí teraz pracujú s Rockefellerovcami, prinútiť plniť ich vlastné príkazy — tak ako po dobytí východnej Európy našli manažérov, ktorí plnili ich vôľu.

Sem, priateľ môj, podľa autora smeruje rockefellerovské sprisahanie za ničenie hospodárstiev, spoločností a ľudských životov — k zničeniu samotných bratov Rockefellerovcov a pritom aj nášho národa a nášho spôsobu života. To všetko, priateľ môj, ak budeme nečinne sedieť a dovoľíme, aby sa to stalo.

Vypočujte si znova, čo som vás vyzýval urobiť na konci mesačného AUDIO LISTU č. 12 minulý mesiac. Je nevyhnutné, aby sa o katastrofe, ktorá nám teraz hrozí, dozvedelo čo najviac Američanov a podporili úsilie o jej zastavenie. Aby sa tak stalo, budú však potrebné skutky jednotlivcov, ako ste vy, konajúcich z vlastnej iniciatívy.

Našu dnešnú situáciu znovu vystihujú slová Thomasa Paina, ktorý v decembri 1776 napísal v Kríze:

„Toto sú časy, ktoré skúšajú ľudské duše. Letný vojak a vlastenec slnečných dní sa v tejto kríze vyhnú službe vlasti; ale ten, kto pri nej stojí TERAZ, si zaslúži lásku a vďaku muža i ženy. Tyraniu, podobne ako peklo, nemožno ľahko poraziť; máme však túto útechu: čím ťažší je zápas, tým slávnejšie je víťazstvo...”

Do budúceho mesiaca, tu bol Dr. Beter. Ďakujem vám a nech Boh žehná každému jednému z vás.

KONIEC AUDIO LISTU č. 13

Späť na obsah

<https://www.peterdavidbeter.com>

Slovenské vydanie a grafické spracovanie: Me and Zen & Colombine Michelangelo

Historický preklad zachováva tvrdenia pôvodného autora. Ich pravdivosť nie je týmto vydaním nezávisle overená.